

РЕШЕНИЕ

№ 5353

гр. София, 10.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12021** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на дирекция „Инспекция по труда“ против решение от 06.10.2020 г., постановено по НАХД № 2146/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 98 с-в. Със същото е отменено НП № 22-005117/17.01.2019 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“, с което на „Ер енд Чи“ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за извършено нарушение на чл. 74л, ал. 3 от Закона за насърчаване на заетостта.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, подробно изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

С решение от 06.10.2020 г., постановено по НАХД № 2146/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 98 с-в е отменено НП № 22-005117/17.01.2019 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“, с което на „Ер енд Чи“ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за извършено нарушение на чл. 74л, ал. 3 от Закона за насърчаване на заетостта.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че [фирма] е предприятие, което е включено в списъка на предприятия, които осигуряват временна работа съгласно Закона за насърчаване на заетостта. На 28.09.2018 г., 26.11.2018 г., 05.12.2018 г. и 13.12.2018 г. била извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство и Закона за насърчаване на заетостта на [фирма]. Проверката целяла извършването на последващ контрол относно изпълнението на дадени 7 броя предписания, връчени на 07.09.2018 г., сред които и това по т. 9 – предприятието да уведоми Агенцията по заетостта за изменение на вписаните обстоятелства в документите, послужили като основание за регистрация на дружеството като предприятие, осигуряващо временна работа съгласно чл. 74л, ал. 3 от Закона за насърчаване на заетостта, със срок на изпълнение до 28.12.2018 г. Била извършена проверка в търговския регистър на 23.10.2018 г., при която било установено, че адресът на седалище на дружеството е бил променен. Направена е преценката, че не е бил спазен чл. 74л, ал. 3 от Закона за насърчаване на заетостта и предвидения 7-дневен срок за уведомяване на Агенцията по заетостта за настъпилото изменение. Бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че предписанието било връчено на 07.09.2018 г., като същото било със срок на изпълнение до 28.12.2018 г. Но още преди изтичането на този срок, а именно на 13.12.2018 г. бил издаден АУАН. По този начин били нарушени правата на търговското дружество, като същото било лишено от възможността да изпълни вмененото му задължение в дадения от самия административно-наказващ орган срок, а именно до 28.12.2018 г., с което е било допуснато съществено процесуално нарушение.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Съгласно чл. 74к, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта, министърът на труда и социалната политика или упълномощено от него длъжностно лице издава удостоверение за регистрация на предприятието, което осигурява временна работа. Несъмнено е обстоятелството, че „Ер енд Чи“ притежава подобно удостоверение. Съгласно чл. 74л, ал. 2 от Закона за насърчаване на заетостта, в регистъра по ал. 1 (публичен регистър за издадените удостоверения, който се води от Агенцията по заетостта) се вписва и седалището и адреса на управление на лицето. Съгласно чл. 74л, ал. 3 от Закона за насърчаване на заетостта при изменение и/или допълнение на вписаните обстоятелства в документите, послужили като основание за регистрацията, предприятието, което осигурява временна работа, уведомява Агенцията по заетостта в 7 работни дни от настъпване на изменението и/или допълнението. От събраните по делото доказателства се установява, че при справка в търговския регистър към

Агенцията по вписванията е установено, че на 23.10.2018 г. е променен адресът по седалището и управление на дружеството, като новият адрес е [населено място], [улица], ет. 5, офис 521. При справка на страницата на Агенцията по заетостта е установено, че са обявени адрес по седалище и управление [населено място], [улица], сграда на Ц., ет. 6, офис 06.02G. При съобразяването на това обстоятелство, [фирма] в качеството си на предприятие, осигуряващо временна работа не е уведомило Агенцията по заетостта в срок от 7 работни дни от настъпване на изменението и/или допълнението на вписаните обстоятелства в документите, послужили като основание за регистрацията на предприятието, осигуряващо временна работа. Извършеното нарушение е именно това по чл. 74л, ал. 3 от Закона за насърчване на заетостта. Наказателното постановление е издадено именно и само за това извършено нарушение, като нито в АУАН, нито в наказателното постановление се съобразява извършването на нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, а именно за неспазено предписание.

При съобразяване на това обстоятелство, и на обстоятелството, че Софийския районен съд неправилно е възприел извършеното нарушение като такова по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде отменено, като следва да бъде потвърдено наказателното постановление.

С оглед на изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е основателна и в негова полза следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Нормата на чл. 63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал. 3, съгласно която в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът, може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на Националното бюро за правна помощ. Законът за административните нарушения и наказания не съдържа преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (които са нови), и дали същите се прилагат и за започналите производства (преди влизането в сила на правните норми), поради което следва извода, че тези правни норми са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на 11 декември 2020 г. пред Административен съд София град, като на ответника по касация следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който текст възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 лв. до 120 лв. В касационното производство пред Административен съд София град е

проведено само едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт от администрацията на ответника по касация. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лв.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение от 06.10.2020 г., постановено по НАХД № 2146/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 98 с-в и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № № 22-005117/17.01.2019 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“, с което на „Ер енд Чи“ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за извършено нарушение на чл. 74л, ал. 3 от Закона за насърчаване на заетостта.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: